

UHRANJENOST DJECE PRED UPIS U ŠKOLU I ZASTUPLJENOST GOJAZNOSTI

Stanišić S., Djukić V., Čantrić G., Cimbalević T.

Dječiji dispanzer - Dom zdravlja "Dr Nika Labović" Berane

UVOD: Poremećaji uhranjenosti djece nosi u sebi rizik od raznih zdravstvenih problema. Gojaznost nije samo estetski problem već predstavlja stanje patološkog nakupljanja masnog tkiva u organizmu i bolest koju treba liječiti.

CILJ: procjena stanja uhranjenosti i zastupljenost gojaznosti kod djece uzrasta šest godina.

MATERIJALI I METODI RADA: istraživanje je obavljeno u periodu april-maj 2005.godine u okviru redovnih sistematskih pregleda djece pred upis u školu. Na osnovu izvršenih antropometrijskih mjerenja tjelesne visine/tv/i tjelesne mase/tm/nakon čega je izračunata vrijednost BMI/body mass index/, odredili smo stepen uhranjenosti prema referentnim vrijednostima. Index $tm/tv=a/b \times 100$. Indeks izražen u procentima kod djeteta na 50-om percentilu treba da iznosi 100. Normalna uhranjenost djece 90-109, dobra uhranjenost 110-119, gojaznost 120 i više.

REZULTATI: analizirano je 445 djece, 231/51,9%/dječaka i 214/48,1%/djevojčica sa dominacijom gradske djece/72%/. Podhranjenih je bilo 16/3,5%/-13/6%/djevojčica i 3/1,2%/dječaka. Predgojaznost/overweight/ je nadjena kod 84/18%/djece-46/19,5%/dječaka i 5/2,3%/djevojčica sa dominacijom seoske djece 31/25%/ u odnosu na gradsku 51/15,8%/. Gojaznost/obesitas/je nadjena kod 96 djece/21,5%/-65/28%/dječaka i 31/23%/ djevojčica, iz grada 76/23%/djece i 20/16%/sa sela.

ZAKLJUČAK: stratifikacija tjelesne mase na osnovu indeksa BMI ukazuje na nivo rizika u razvoju poremećaja u kojima gojaznost predstavlja prediktor. Gojaznost u dječijem uzrastu zavisi od genetskih faktora i načina ishrane u porodici. Navike u hranjenju imaju ulogu u razvijanju sklonosti prema određenoj vrsti hrane. Epidemiološke studije ukazuju da hrana koja sadrži previše masti sa zasićenim masnim kisjelinama i dosta holesterola može uz genetske faktore i malu fizičku aktivnost doprinijeti nastanku ateroskleroze

u kasnijoj životnoj dobi. Zadatak pedijataru i drugih ljekara koji brinu o zdravlju djece jeste da prepoznaju djecu u riziku i blagovremeno započnu preventivne mjere.